

เวอร์กรมตามสนอง

พาดิษฐ์ สมานบุตร

P21007

ข้าพเจ้าเกิดที่จังหวัดประจวบฯ แม่และเตี๋ยมีอาชีพทำประมง แม่และเตี๋ยข้าพเจ้า เป็นคนใจดี มีเมตตามาก เตี๋ยออกทะเลจับปลาได้มากก็จะแจกเพื่อนบ้านก่อน ที่เหลือจึง ให้แม่ไปขาย

ช่วงที่เตี๋ยทำอาชีพประมงขาดทุนมาก แม่ข้าพเจ้าจึงคิดตั้งบ่อนการพนัน ข้าพเจ้า ช่วยไปตามคนมาเล่นการพนัน (ตอนนั้นแม่จำเป็นต้องตั้งบ่อนการพนันเพราะมีหนี้สิน และน้องๆ กำลังเรียนอยู่ แม้แต่ใครจ้างแม่ไปติดคุกวันละ ๕๐๐ บาท แม่ก็เอา) ทุกครั้ง ที่ข้าพเจ้าไปตามคนมาเล่นการพนัน รู้สึกเศร้าใจมาก เพราะพวกเขาต้องหมดตัวเพราะ ข้าพเจ้า บางคนต้องเลิกกับสามี บางคนถูกออกจากงาน บางคนต้องขายตัว ข้าพเจ้า ทุกข์ใจมากๆ

เวรกรรมตามสนอง พอข้าพเจ้ามีสามี สามีชอบเล่นการพนัน เจ้าชู้ กินเหล้า
พอมีลูกโตขึ้นก็กินเหล้าเล่นการพนัน ข้าพเจ้ายอมรับกรรม ไม่พูดอะไรทั้งสิ้น เพราะ
สามีมีหน้าที่การงานที่ดี และลูกก็กำลังเรียนอยู่

ข้าพเจ้ายังสร้างกรรมโดยทำแท้งลูกในท้องอายุ ๖ เดือน เป็นผู้ชาย กรรมทรมาน
ข้าพเจ้าเหมือนกับวิญญาณคอยจ้องมองดูข้าพเจ้ามาตลอด ดวงตานั้นอำมาตข้าพเจ้า
มาก

ข้าพเจ้าได้ขโมยเงินสามีไปทำบุญ เพราะข้าพเจ้าเริ่มเข้าวัดทำบุญสร้างวัดถุ และ
เริ่มทะเลาะกันแรงขึ้นเพราะข้าพเจ้าขโมยเงินเอาไปทำบุญ แต่ข้าพเจ้านิ่งไม่ตอบโต้อะไร
เลย คุณกัลยาณี ทองบางใบ ซึ่งเป็นเพื่อนคุณภวล์ ได้ชวนข้าพเจ้าไปทำงานที่
โต๊ะสนุ๊ก และที่นั้นมีทั้งคนดีและคนเกเรคอยรังแกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าตั้งใจสวดมนต์ชิน
บัญชรมากขึ้น (แต่สวดมนต์ผิด) ที ๑ ที ๒ ข้าพเจ้าต้องเดินกลับบ้านคนเดียว คนเกเร
คอยดักเล่นงานข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องพยายามสวดมนต์ตอนเดินกลับบ้าน

อยู่มาวันหนึ่งเจ้าของโต๊ะเกิดระแวงข้าพเจ้าเรื่องการเงิน ข้าพเจ้าจึงคิดว่า เราทำดีแล้วแต่ท่านระแวงเรา พຼ່ງนี้เราจะทำจริงๆ เราจะขโมยเงินไปทำบุญที่วัดไรใหม่ ดั่งนั้นนอกจากขโมยเงินของสามีแล้ว ยังได้ขโมยเงินโต๊ะสนຼักของคุณกัลยาณีและหุ้นส่วนอีกสองคน ช່วงนั้นข้าพเจ้ารู้สึก เบื่อหน่ายกับการสร้างบาป เพราะต้องคอยโทรศัพท์ตามสามีชาวบ้าน ลูกชาวบ้านให้มาเล่นสนຼัก ก็เป็นการพนันเหมือนกัน และนั่งมองดูสามี ภรรยา พ่อ แม่ มาตามลูก ต้องทะเลาะกันในโต๊ะสนຼัก ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเพราะข้าพเจ้าแท้ๆ ข้าพเจ้าเข้าวัดบ่อยขึ้น ฐึ่บาปบุญมากขึ้น เริ่มเบื่อหน่ายกับการสร้างบาป ขโมยเงินไปทำบุญก็เป็นบาป (เนื้อไม้ได้กิน หน้ังไม้ได้รองน้ัง แถมเอากระดูกแขวนคอ) เป็นบาปชัดๆ ข้าพเจ้าจึงลาออกจากงานโต๊ะสนຼัก หันหน้าเข้าวัดเพื่อสร้างความดีใช้หนี้กรรมเก่า

ข้าพเจ้าย้ายมาอยู่กับสามีที่หัวหิน เริ่มฟังธรรมะจากวิทยุและสวดมณฑั้มากขึ้น ได้บอกคุณถวัลย์ให้ช่วยหาวัดฝึกสมาธิ แต่ไปหาหลายวัดก็ไม่ถูกใจ จนมาพบวัดอัมพ

วัน ได้พบแม่ชี ขออยู่หนึ่งวันแต่แม่ชีไม่ให้ อยู่ จึงกลับและคิดจะไม่มาอีก จะอยู่บ้าน
สวดมนต์อย่างเดียว

กลับมาอยู่บ้านตั้งใจสวดมนต์ ฟังธรรมะจากวิทยุ ช่วงนี้ข้าพเจ้าอดทนสวดมนต์
เพื่อสร้างความดี ได้ฟังวิทยุรายการวัดต้นสนแล้วว่าเห็นหลวงพ่อจรัญเทศน์เสร็จแล้วลุก
ขึ้นหยิบแต่ดอกไม้ไม่หยิบเงินที่ติดกัณฑ์เทศน์ ข้าพเจ้าจึงให้คุณถวัลย์ช่วยพาไปวัดอัมพ
วันอีกครั้งหนึ่ง และตั้งใจอยู่ ๗ วัน ปลายปี ๓๘-๓๙ ข้าพเจ้าเริ่มเข้าวัดอัมพวัน และ
ตั้งใจปฏิบัติพระกรรมฐานอย่างจริงจัง เตี้ยไม่ยอมให้ไปวัด ข้าพเจ้าบอกเตี้ยและแม่ว่า
ไปวัดนี้แล้วพี่น้องจะรวย (นึกในใจ รวยปัญญา) แม่และเตี้ยจึงยอม

ข้าพเจ้าปฏิบัติหนึ่งปียังไม่ได้ผลอะไร ตอนปลายวันหนึ่งหลวงพ่อให้พระกรรมฐาน
หลวงพ่อเทศน์ว่ามีคนเขียนจดหมายขออุกตลอดเตอี่ร้างวัลที่ ๑ บุญไม่มียังขออุกรางวัล
ที่ ๑ อีกหรือ หลวงพ่อบอกบุญเก่าไม่มี แต่สร้างบุญใหม่ในชาตินี้ได้ จดหมายฉบับนั้น
ข้าพเจ้าเป็นคนเขียนเอง

เมื่อครบ ๗ วัน กราบลาพระในโบสถ์ ข้าพเจ้าได้นั่งใกล้แม่ใหญ่ แม่ใหญ่หันหน้า มาพูดกับข้าพเจ้าว่า ให้พาเพื่อนเข้าวัดปฏิบัติธรรม ข้าพเจ้าจึงมองหน้าแม่ใหญ่เต็มตา เป็นครั้งแรก แม่ใหญ่บอกว่าปีหน้าคนจะตายเป็นหมู่เยอะมาก ต้องพาเพื่อนๆ มาปฏิบัติ ธรรมฐาน ข้าพเจ้านิ่งเฉยไม่ตอบรับคำแม่ใหญ่ (ตอนนั้นไม่คิดพาเพื่อนๆ มา เพราะตัวเรา เองยังเอาตัวไม่รอดเลย)

ต่อมาข้าพเจ้าเริ่มพาน้องๆ ลูก หลาน เข้าปฏิบัติพระกรรมฐาน น้องๆ ทำงาน การค้าดีขึ้นมาก ลูกหลานดีขึ้น แต่เมื่อดีขึ้นน้องๆ ก็ไม่มาวัดอีก

ข้าพเจ้าปฏิบัติพระกรรมฐานจนระลึกกรรมที่ตัวเองทำไว้ในชาตินี้ และต้องชี้ให้ หมดในชาตินี้ คือ

กรรมที่ ๑ ฆ่าลูกสุนัข

กรรมที่ ๒ ฆ่างูโดยตั้งใจหลายตัว

กรรมที่ ๓ ทำแท้งลูกในท้องโดยตั้งใจ

กรรมที่ ๔ ตามคนมาเล่นการพนันจนเขาหมดตัว

กรรมที่ ๕ ขโมยเงินไปทำบุญ

กรรมที่ ๖ ทำให้แม่และเตี้ยเสียชื่อเสียง แม่และเตี้ยต้องร้องไห้มาๆ

ข้าพเจ้าเลือกใช้กรรมและตั้งใจอยู่วัดปฏิบัติพระกรรมฐาน ๑๕ วัน ปฏิบัติใช้หนี้กรรมลูกสุนัข ได้มีปัญหากับเจ้าหน้าที่บางคน แต่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเจ้ากรรมนายเวรมาขวางไม่ให้ทำความดี แต่ข้าพเจ้าอดทนใช้กรรมให้กับลูกสุนัข เจ้ากรรมโหดให้

กรรมที่ฆ่างู ข้าพเจ้ามาอยู่วัดปฏิบัติพระกรรมฐาน ๗ วัน ครั้งนี้ทรมานมากขึ้นกว่าเก่า เจ็บปวดตามเนื้อและกระดูก ข้าพเจ้าดูภาพที่ข้าพเจ้ายืนตีสุนัขตาย และกลายเป็นมุมมองข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอให้อโหสิกรรมตลอดที่ปฏิบัติ

กรรมขโมยเงินไปทำบุญ ระหว่างอยู่ปฏิบัติ ๗ วัน ข้าพเจ้านั่งกรรมฐาน ปรากฏว่ามีช่างขวานขวาดแซบปวดร้อนตลอดเวลาที่ปฏิบัติ เห็นภาพผีถ้วยแก้ว สมบูรณ์ คุณกัลยาณี ทองบางใบ สติบอกให้ไปชักชวนสองคนนี้มาปฏิบัติพระกรรมฐาน เพื่อจะได้

บุญคืนจากที่ข้าพเจ้าได้เอาเงินเขาไปทำบุญ แต่เพราะข้าพเจ้ามีปัญญาน้อย ความรู้น้อย การฝึกการเรียนน้อย การไปชักชวนคนเข้าวัดปฏิบัติธรรม เป็นเรื่องยากมากๆ และข้าพเจ้ายังเอาตัวไม่รอดเลย คิดดังนี้จึงไม่ไปชวนมาดีกว่า ถ้าเขามีบุญก็มากันเอง คุณภัวเคยมาส่งข้าพเจ้าที่วัดยังไม่มาหาหลวงพ่อก็เลย ระหว่างปฏิบัติมือข้างขวาข้าพเจ้าร้อนขึ้นมากกว่าเดิม เทบหมดความอดทนไม่ยอมปฏิบัติพระกรรมฐาน ชักท้อในการใช้กรรม แต่พอคิดว่าถ้าเราต้องตายไปตกนรก คงจะร้อนยิ่งกว่านี้หลายเท่า จึงฝืนใจปฏิบัติจนครบ ๗ วัน

วันพระหลวงพ่อก็เทศน์ว่าจะช่วยเพื่อนต้องปฏิบัติพระกรรมฐาน เดิน ๓ ชั่วโมง นั่ง ๓ ชั่วโมง ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ชวนดีกว่า เพราะเดิน ๒ ชั่วโมง นั่ง ๒ ชั่วโมง ข้าพเจ้าเจ็บปวดแทบจะตายอยู่แล้ว ถ้าเดิน ๓ ชั่วโมง นั่ง ๓ ชั่วโมง ต้องเจ็บตายแน่ แต่พอหวนคิดถึงแม่ใหญ่ท่านปฏิบัติผ่านมามากมาย แม่ใหญ่ยังไม่ตายเลย ยังเข้าผลสมาบัติได้ ๔๘ ชั่วโมง ทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจอดทนปฏิบัติต่อ

ต่อมาได้ชวนคุณภักดิ์มาปฏิบัติพระกรรมฐานอยู่ ๗ วัน พอกลับบ้าน คุณภักดิ์ เลิกกินเหล้า-เจ้าชู้ เลิกเล่นการพนัน และได้ชวนคุณภักดิ์ ท่องบางใบ ไปอยู่วัดอัมพวัน ๗ วัน กลับมาจะได้ดีขึ้น ชวนเท่าไรคุณภักดิ์ก็ไม่ไป (ข้าพเจ้านึกถึงตอนเดิน ๓ ชั่วโมง นั่ง ๓ ชั่วโมง ทรมานกายแทบตาย และแม่เมตตาให้ มาชวนไปวัด ไม่ไปก็ช่าง กลับดีกว่า) ตอนเช้าคุณภักดิ์โทร.มาต่อรองขอไป ๓ วัน เราบอก ได้ ยังดีกว่าไม่ไป คุณภักดิ์ไปถึงหลวงพ่อก็จะดีเอง

ข้าพเจ้ายังมาวัด ปฏิบัติ ๗ วัน แต่มือข้างขวายังไม่หายปวดแสบปวดร้อน และร้อนตลอดทั้งวันทั้งคืน จนข้าพเจ้าต้องกำหนดปวดหนออๆ ครั้งหนึ่งจิตนึกถึงคุณสุจิน และคุณตรง เป็นเจ้ากรรมนายเวร ข้าพเจ้าไม่อยากจะไปชวนเลย เพราะเป็นคนไว้ตัว-ถือตัวมากๆ คงไม่เชื่อการปฏิบัติพระกรรมฐาน และข้าพเจ้าไม่ชอบเขาเลย เป็นเรื่องยากที่ต้องฝืนใจไปชวนคนที่เราไม่ชอบมาปฏิบัติกรรมฐาน

พอกลับถึงบ้านได้ชวนคุณถวัลย์ไปบ้านคุณสุจิน แต่คุณถวัลย์ไม่ยอมไป และ
บอกว่าไม่มีทางที่คุณสุจินจะไปวัด ข้าพเจ้าบอกว่าจะยังไม่ชวนเลยจะรู้อย่างไรว่าไม่ไป
เมื่อถึงบ้านคุณสุจินจึงพูดชวนไปวัดอัมพวันปฏิบัติกรรมฐาน พี่สุจินตอบว่าไม่ไป

ข้าพเจ้ากลับบ้านปฏิบัติกรรมฐาน อธิษฐานจิตขอให้ข้าพเจ้าพาคุณสุจินไปวัด
อัมพวันได้สำเร็จ วันหนึ่งตอนค่ำข้าพเจ้าไปบ้านคุณสุจินอีก ตั้งใจว่าถ้าคุณสุจินยังไม่ไป
คืนนี้ข้าพเจ้าจะไม่กลับบ้านจะอยู่บ้านคุณสุจินทั้งคืน ข้าพเจ้านั่งดูคุณสุจินตีมเปียร์
อย่างใจเย็น และพยายามนิ่ง แต่ในใจพูดว่า พี่สุจินไปวัดกันเถอะ คืนนั้นพี่สุจินตกลงไป
วัดอัมพวัน ข้าพเจ้าจึงได้ใช้กรรมจนครบทุกคน

ต่อมาคุณถวัลย์ได้ลาออกจากงานมาทำการค้าขายทำให้ฐานะดีขึ้น พอมีเงินอยู่
ได้อย่างสบาย และตั้งใจปฏิบัติ พระกรรมฐาน แต่กรรมเก่าเริ่มมาตามสนองอีก พี่เล็ก
เสียชู้ย่น้องพี่อัมพรมาชวนให้คุณถวัลย์มาเช่าที่พี่อัมพร แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมไป ที่เดิมเช่า
อยู่ ๘,๐๐๐ บาท เช่าบ้านคุณอัมพร ๑๕,๐๐๐ บาท รวมค่าน้ำไฟเป็น ๒๐,๐๐๐ บาท
ข้าพเจ้าทะเลาะกันเรื่องเช่าบ้านใหม่

ข้าพเจ้าปฏิบัติพระกรรมฐานที่วัดอัมพวัน ๗ วัน วันกลับบ้านไปลาหลวงพ่อ หลวงพ่อเทศน์ว่าย้ายที่อยู่ใหม่ให้แม่เมตตาให้เจ้าที่มากๆ สติบอกว่าย้ายที่อยู่ใหม่ต้อง หมดตัวแน่ๆ (เพราะกรรมเก่าที่ชวนคนมาเล่นการพนันจนหมดตัวตามสนองแล้ว) และก็ เป็นอย่างนั้นจริง ค่าขายไม่พอค่าใช้จ่าย และคนก็โกงข้าพเจ้า บางคนซื้อของ ๔๐,๐๐๐ บาท จ่ายแค่ ๒๐,๐๐๐ บาท วันต่อมาคุณถวัลย์ชวนข้าพเจ้าไปทวงหนี้ เมื่อ ไปถึงบ้านลูกหนี้ กลับได้ยินเสียงหลวงพ่อดังในหู (เรามีเงินให้เขาโกงดีแล้ว เราจะได้ใช้ กรรมเก่า) ข้าพเจ้าบอกคุณถวัลย์ว่าต่อไปเราจะไม่ทวงหนี้ใครอีกแล้ว ข้าพเจ้ายอม หมดตัวเพื่อใช้หนี้กรรมเก่า ดีกว่าต้องใช้ในนรก

ข้าพเจ้าไปวัดอัมพวันปฏิบัติกรรมฐาน ๗ วัน ข้าพเจ้าตั้งจิตอธิษฐานว่าปี ๔๘-๔๙ ขอให้ข้าพเจ้าใช้กรรมที่สร้างไว้ในชาตินี้ให้หมด ทีสองไปรอกกราบนมัสการหลวงพ่อลงทำ วัตรเข้าในโบสถ์พร้อมกับคุณดวงกมล หลวงพ่อออกมาจากโบสถ์เดินมาหยุดที่หน้า ข้าพเจ้าและคุณดวงกมล หลวงพ่อเมตตาให้ข้าพเจ้ามาช่วยสอนผู้ปฏิบัติธรรม แต่

ข้าพเจ้าปฏิเสธหลวงพ่อก็คือ เหตุผลเพราะมีความรู้ น้อย ปัญญา น้อย และกรรมเก่า ยังใช้ไม่
หมดเลย

ข้าพเจ้าตั้งใจปฏิบัติกรรมฐาน ๗ วัน ใช้กรรมที่ทำแท้งลูก ๖ เดือนในท้อง
ระหว่างปฏิบัติมีแต่ความทุกข์ทรมานสุดๆ มีแต่ความน่ากลัวมาก ข้าพเจ้าปฏิบัติเพียงคืน
ถึงตี ๔ พอข้าพเจ้าจะนอนนอน นอนนอน ก็จะมีคนตัวใหญ่ลอยตัวลงมาจากเพดาน
ตั้งใจลงมาทับที่ท้องข้าพเจ้า บางครั้งก็กลายเป็นคนแก่ กลายเป็นกระดูกมานั่งที่ตัว
ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถามเขาว่าสบายดีมั๊ย ขอให้อนุโมทนาบุญกับข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้า
ตั้งใจปฏิบัติกรรมฐานเพื่อให้ลูกอโหสิกรรมให้ข้าพเจ้า เขาตอบสบายดี อโหสิกรรมให้
แล้วเขาจากไป ดวงตาที่คอยตามจ้องดูข้าพเจ้าอย่างอาฆาตและภาพหน้าเด็กก็หายไป

ข้าพเจ้าพยายามปฏิบัติกรรมฐานเกือบทุกวัน กรรมเก่ามาให้ใช้ตลอดเวลา
บางครั้งโดนเพื่อนมายึดร้านจนหมดตัว ข้าพเจ้าก็เริ่มต้นอีก พอค้าขายมีเงินเหลือก็หมด
อีก เป็นอย่างนี้ตลอดปี ๔๘ ใช้กรรมที่ตามคนมาเล่นการพนันจนหมดตัว

ปี ๔๙ ข้าพเจ้าได้ชดใช้กรรมที่ทำให้แม่และเตี้ยต้องเสียชื่อเสียงและต้องน้ำตาตก แม่และเตี้ยไปทางไหนก็มีแต่เสียงนินทา เพราะข้าพเจ้าเป็นต้นเหตุ จึงคิดกลับมาอยู่บ้านเตี้ยและแม่เพื่อใช้กรรม กรรมก็มาตามสนองข้าพเจ้าตลอดปี ๔๙ ข้าพเจ้าจะทำอะไรก็ทำผิดพลาดทุกเรื่อง กรรมมาแรงตั้งตัวรับไม่ทันเลย

วันพระข้าพเจ้าไปวัดอัมพวันพร้อมคุณอัมพร คุณดวงกมล พึ่งเทศน์หลวงพ่อ หลวงพ่อเทศน์สองครั้งว่าทนให้ได้ต่อคำนินทา ข้าพเจ้าน้อมรับคำเทศน์

ข้าพเจ้าทำผิดพลาดมากจนโดนหลวงพ่อบุญไม่ทักไม่มอง ไม่ยิ้มให้ แต่เพื่อนบอกว่าหลวงพ่อบุญมองข้าพเจ้า คำพูดของเพื่อนทำให้มีกำลังใจต่อสู้อุบัติกรรม และพยายามปฏิบัติกรรมฐาน

ข้าพเจ้าทนใช้กรรมทุกอย่าง ตลอดปี ๔๙ ข้าพเจ้าพบสายตาบางคนมองดูข้าพเจ้าอย่างเย้ยหยันและนินทา ข้าพเจ้าอดทนนิ่งอย่างเดียว ใครจะดูถูกเย้ยหยันหรือนินทาข้าพเจ้าทนได้ เพราะหลวงพ่อบุญสอนไว้ ต้องทนคำนินทาให้ได้ เป็นสมบัติผู้ดี

ข้าพเจ้าได้รับกรรมครั้งนี้ซึ่งเกิดจากการกระทำของข้าพเจ้าเอง ขณะที่ข้าพเจ้ารับกรรมจะเดินไปตรงไหนก็มีแต่คนนินทา สายตาบางคนที่มีมองดูอย่างเย้ยหยันทำให้ข้าพเจ้านึกถึงสภาพแม่และเตี้ยที่ต้องเสียใจต้องทุกข์ทรมานกับเสียงชาวบ้านนินทาและเย้ยหยัน เพราะข้าพเจ้าเป็นต้นเหตุ แม่และเตี้ยต้องร้องไห้ น้ำตานองหน้าอยู่นาน ข้าพเจ้าปฏิบัติ กรรมฐานแก้ไขตัวเอง และดูตัวเองตลอด ๑ ปี ความผิดเกิดขึ้นแก้ที่ตัวเราให้ดีขึ้น

ข้าพเจ้าใช้กรรมให้แม่และเตี้ย ๑ ปีเต็ม มีความรู้สึกใช้หนี้ท่านน้อยมาก และใช้ได้ไวมาก เป็นเพราะหลวงพ่อดีเมตตาช่วยข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าขอโศกกรรมคุณถวัลย์ที่ต้องโดนรับกรรมกับข้าพเจ้า ๑๐ กว่าปี คุณถวัลย์ช่วยข้าพเจ้ามาตลอด ทั้งร่างกายและกำลังเงิน ยามที่ข้าพเจ้าต้องการเงิน ถ้าคุณถวัลย์มีเท่าไรก็ให้ ข้าพเจ้าจะขอให้ขับรถไปวัดอัมพวันเมื่อไรได้ทุกครั้ง บริการเพื่อนทุกคนที่ต้องการมาวัดอัมพวัน และช่วยทำงานหาเงินให้ข้าพเจ้าใช้หนี้กรรมเก่าตลอดเวลา

๑๐ กว่าปี ทุกวันนี้ยังให้เงินข้าพเจ้าใช้หนี้กรรมเก่าอยู่ ส่วนตัวข้าพเจ้าปฏิบัติกรรมฐาน ต่อเนื่อง

ย้อนหลังไป ๙ ปี ข้าพเจ้ารับคำหลวงพ่อบอกว่า พาณิชยยกสามี่เป็นทานได้มัย พระเวสสันดรยังยกพระนางมัทรีเป็นทานบารมี ข้าพเจ้าตอบว่าได้ กาลเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ หลังจากนั้นมาข้าพเจ้าพยายามทำ ครั้งที่ ๑ ไม่สำเร็จ ครั้งที่ ๒ ไม่สำเร็จ ครั้งที่ ๓ ทำได้สำเร็จ ข้าพเจ้ายกให้ผู้หญิงอื่นไปเรียบร้อยแล้ว เราคบกันอย่างเพื่อน แม่และเตี้ยให้อภัยข้าพเจ้าแล้ว

ขอกราบแทบเท้าหลวงพ่อบอก ขอขอบพระคุณในความเมตตาที่ช่วยแผ่เมตตาให้ข้าพเจ้าได้ใช้หนี้กรรมเก่าในชาตินี้จนหมด และได้พบอิสระเสรี

ขอขอบพระคุณ คุณรุจี เต่งตัญ คุณมาลี ปาละวงค์ คุณดวงกมล คุณอัมพร คุณตา คุณไข่ คุณเล็ก คุณจี้ เพื่อนญาติธรรมทั้งหลายที่มีส่วนช่วยให้ข้าพเจ้าได้ใช้กรรมเก่าจนสำเร็จ และขอโหสิกรรมทุกคนด้วยที่ปิดบังเรื่องกรรมของตัวเอง และขอ

อโหสิกรรมกับเจ้าหน้าที่วัดอัมพวันทุกๆคน แม่ชีสมคิด แม่ชีพรณทิพย์ พี่สมประสงค์
แม่แจ้ว แม่ชีสำราญ ที่มีส่วนช่วยให้ข้าพเจ้าได้ใช้กรรมเก่าจนสำเร็จ

ขอกราบอาราธนาพระรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย โปรดดลบันดาลให้พระ
เดชพระคุณพระธรรมสิงหบุราจารย์มีความสุข อยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรให้ลูกศิษย์ ทุกคน